

MIKOŁAJKI

Mikołajki – ześwieczona nazwa dnia [Świętego Mikołaja](#) obchodzonego [6 grudnia](#) w [Polsce](#), obchodzona na cześć świętego biskupa [Mikołaja z Miry](#). Obecność Świętego Mikołaja zapowiada nadejście świąt [Bożego Narodzenia](#).

W dniu tym Święty Mikołaj (właściwie osoba przebrana za niego) przynosi dzieciom prezenty. Zazwyczaj są to drobne upominki, słodczyce lub małe zabawki. Osoby dorosłe również obdarowują swoich bliskich^[1].

Tradycję tę wykorzystuje się też w celach handlowych.

Zwyczaje

W nocy z [5 grudnia](#) na [6 grudnia](#) podkłada się prezenty pod poduszkę, w buciku lub umieszcza się je w dużej skarpecie.

Istnieje wiele legend związanych z tym zwyczajem. Jedna z nich, zapewne o anglosaskim rodowodzie, mówi, że 6 grudnia wczesnym rankiem, kiedy jeszcze wszystkie dzieci śpią, Święty Mikołaj zagląda przez szybkę do domu. Gdy zobaczy wyczyszczone buty, zostawia upominek dla domowników. Jeżeli zaś nie zobaczy żadnych butów lub będą one brudne, zamiast prezentu zostawi tylko *zgniłą pyrę* ([pozn. zgniły ziemniak](#)).

MIKOŁAJKI

Historia

Zwyczaj obdarowywania się prezentami w Polsce można znaleźć w tekstach z [XVIII wieku](#). Dzieci otrzymywały jabłka, złocone orzechy, pierniki i drewniane krzyżyki^[2]. Nazwa mikołajki pojawiła się w czasach PRL, na określenie miłej tradycji obdarowywania się 6 grudnia, ale z pominięciem samego świętego. Dziś nazwa ta określa zwyczaj (obecny m.in. w wielu szkołach) wymieniania się drobnymi prezentami z wcześniejszym losowaniem „swojego mikołajka” czy „swojej mikołajki” (czyli osoby, którą się obdaruje).

6 Grudnia to dzień kiedy wszyscy mikołaje mają imieniny jest to tak zwany dzień MIKOŁAJKI.

Dzieci wtedy się cieszą bo myślą, że jakiś mikołaj do nich przyjdzie i da im malutki prezencik albo cukiereczka.